

ψαλίδα

ψαλίδα, η, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. ψαλίδι], η ψαλίδα. **1.** είδος εντόμου με ψαλιδωτή ουρά: «όταν ήμασταν μικρά παιδιά, φοβόμασταν τις ψαλίδες». **2.** η σαρανταποδαρούσα, επειδή έχει ψαλιδωτή ουρά: «το υπόγειο του σπιτιού που έχουμε στο χωριό είναι γεμάτο από ψαλίδες». **3.** ασθένεια των τριχών του κεφαλιού κατά την οποία οι άκρες τους σχίζονται στα δυο και παύουν να αναπτύσσονται κανονικά: «αποφάσισε να πάει στο κομμωτήριο να περιποιηθεί τα μαλλιά της, γιατί άρχισαν να κάνουν ψαλίδα». Παρατηρείται ιδίως στις γυναίκες που αφήνουν μακριά μαλλιά. **4.** λεσβιακή ερωτική στάση κατά την οποία οι δυο γυναίκες ανοίγουν τα σκέλη τους και φέρνοντας σε επαφή τα αιδoία τους αρχίζουν να τα τρίβουν·

- *ανοίγει η ψαλίδα*, αυξάνει η διαφορά ανάμεσα σε δυο ακραία σημεία: «όσο περνάει ο καιρός ανοίγει η ψαλίδα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς»·

- *κλείνει η ψαλίδα*, μειώνεται η διαφορά ανάμεσα σε δυο ακραία σημεία: «η νέα οικονομική πολιτική της κυβέρνησης έχει ως στόχο να κλείσει την ψαλίδα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς»·

- το άνοιγμα της ψαλίδας, βλ. λ. [άνοιγμα](#)·

- το κλείσιμο της ψαλίδας, βλ. λ. [κλείσιμο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας